

«مردی برای تمام فصول» غروب کرد.

زینه مان که در وین به دنیا آمد در جوانی به تمرین ویلون پرداخت، اما زمانی که خود متوجه شد استعدادی در این رشته ندارد، آن را رها کرد. پس از آن رشته حقوق را انتخاب کرد و در این رشته از دانشگاه وین مدرک گرفت، با این حال در سال ۱۹۲۷ شیفتۀ کار فیلم و سینما می‌شود. در همین سال به عنوان یکی از اولین دانشجویان رشته سینما به پاریس رفته و در آنجا در این رشته به تحصیل می‌پردازد. کار خود را در این حرفه با دستیاری فیلمبرداری شروع می‌کند. سال ۱۹۲۹ به هالیوود می‌رود و در فیلم در جبهه غرب خبری نیست به عنوان دستیار صحفه استخدام می‌شود. کار خود را با تدوین و دستیاری کارگردانی برای فیلمسازانی چون برتولد ورتول، روبرت فلاهرتی، بازی پرکلی ادامه می‌دهد تا خود در سال ۱۹۲۵ با فیلم موج وارد عرصه فیلمسازی می‌شود. در هالیوود از زینه مان به عنوان «مرد همه فن حریف» اسم می‌برندند. او همیشه با استانداردهای سطح بالای حرفای خود همکارانش را به شگفتی و امی داشت، او فیلمهای جدی و عمیقی ساخت که ضمن جذب تماشاگران فکور، با استقبال خوب سینماهای عادی هم روپر می‌شد و جزء آثار پرپوش زمان نمایش خود بودند. جز اسکارهایی که خود زینه من دریافت کرد، در مجموع ۵ فیلم او جستجو، صلاة فلهر، از اینجا تا ابدیت، مردی برای تمام فصول و جولیا برروی هم ۲۵ اسکار گرفتند. این اسکارها به عوامل مختلف فیلم از جمله بازیگر، تدوینگر، فیلمبردار و ... داده شدند. جسد فرد زینه مان روز ۲۹ آوریل مصادف با نومین سالگرد تولدش در لس آنجلس دفن شد.

فیلمشناسی:

موج (۱۹۲۵)، آن مادرها باید زندگی کنند (۱۹۳۸)، وقتی امریکا می‌خوابد (۱۹۳۹)، گذرگاه ممنوع (۱۹۴۱)، هفتمنین صلیب (۱۹۴۲)، چشم‌ها در خواب (۱۹۴۲)، پرادرم با اسبها حرف می‌زند (۱۹۴۲)، جستجو (۱۹۴۸)، عمل خشونت (۱۹۴۸)، مردان (۱۹۵۰)، ترزا (۱۹۵۱)، صلاة ظهر (۱۹۵۲)، عضو عروسی (۱۹۵۳)، از اینجا تا ابدیت (۱۹۵۳)، اوکلاماما (۱۹۵۵)، کلاهی پراز باران (۱۹۵۷)، مرد پسر و دریا (ناتمام، ۱۹۵۸)، سرگذشت راهبه (۱۹۵۹)، غربی‌ها (۱۹۶۰)، اسب کهر را بنگر (۱۹۶۴)، مردی برای تمام فصول (۱۹۶۶)، روز شغال (۱۹۷۲)، جولیا (۱۹۷۷)، پنج روز یک تابستان (۱۹۸۲) (۱۹۷۲).

فرد زینه مان فیلمساز سرشناس و خالق آثاری چون صلاة فلهر و از اینجا تا ابديت در آخرین روزهای پایانی سال قبل (۱۵ مارس ۱۹۹۷) در لندن به دلیل سکته قلبی درگذشت.

تیم زینه مان پسر فیلمساز که خود تهیه‌کننده سینماست، همان زمان به خبرنگاران گفت مرگ پدرش که روز جمعه رخ داد شوک عجیبی به خانواده او وارد کرده است. خانواده‌ای که قرار بود نومنین سالروز تولد او را در ۲۹ آوریل جشن بگیرند.

زینه مان در اتریش به دنیا آمد و سالهای ۱۹۵۲ و ۱۹۶۶ چوایزشکار را برای فیلمهای از اینجا تا ابديت و مردی برای تمام فصول گرفت. او به دلیل خلق آثار کلاسیکی چون روز شغال، جولیا و سرگذشت راهبه از سوی منتقلین سراسر جهان تحسین شده بود. زینه مان جوان گفت پدرش کارگرتهای قائم بر خود و استواری را در فیلمهایش به تماشاگران عرضه می‌کرد. کارگرتهایی که شباht فراوانی به خود او داشتند؛ او شباht زیادی به کارگرتهای فیلمهای مهم خود همچون در جبهه غرب خبری نیست و از اینجا تا ابديت داشت. او همیشه از خود شجاعت، انتخار، پایمردی و شکیبایی نشان می‌داد. پدرم همیشه آن فیلم را می‌ساخت که احساس می‌کرد دوست دارد و باید آن را بسازد. این مسئله که آیا این فیلم موفقیت تجاری خواهد داشت یا خیر، برایش اهمیت نداشت، او در نهیستم فیلمسازی هالیوود یک پدیده منحصر نیفرد بود. او توانایی خلق هر نوع فیلمی را داشت. تیم زینه مان گفت پدرش - که در طول ۳۰ سال گذشته در لندن زندگی می‌کرده است - دو اسکار را که گرفته بود، از چشم‌ها پنهان کرده بود؛ دو آدمی بسیار نجیب بود. اسکارهایش را در قفسه‌ای گذاشته بود و همیشه در قفسه بسته بود. او علاقه‌ای به نمایش آنها به دیگران نداشت.

فرد زینه مان در طول ۴۰ سال فعالیت هنری حدود ۲۰ فیلم بلند سینمایی کارگردانی کرد. او بازیگرانی چون گری کوپر و آدری هپبورن را در بهترین فیلمها و بازیهای سینمایی شان رهبری کرد. او در سال ۱۹۵۰ مارلون براندو را با فیلم مردان به تماشاگران سینما معرفی کرد.

سال ۱۹۸۲ پس از کارگردانی فیلم پنج روز یک تابستان با بازی شون کانتری کار فیلمسازی را متوقف کرد. علت این کار مشکلات جسمانی و بیماری قلبی بود. اما برخی منتقلین گفتند حمله تندی که علیه فیلم صورت گرفت، باعث شد تا او برای ادامه کار دلسوز شود.

چنان قدر بلند، یک قهرمان قرن هنده‌می در دادگاه چارلز شاه دوم در انگلستان بود.

بالاخره او تصمیم نهایی خود را گرفت و تمام دقت خود را به نوشتن اختصاص داد. کشش آندرویدا اولین نوولی بود که او با نام خودش به چاپ رساند.

کراپتون می‌گوید در جستجوی داستانی بوده است که در آن بتواند با اخبار رسانه‌ها گلاویز شود. در همین راستا او صنعت هواپیما را سوژه خوبی برای قصه خود گردید.

همیشه چنین به نظرم می‌رسید که ما متداد زیادی از مردم را در گوش و کنار جهان داریم که از پرواز و سوار شدن به هواپیما و حشت دارند. یکی از دلایل مهم این امر نوع مطالعه مقالاتی است که رسانه‌ها درباره‌اش می‌نویسند و می‌گویند. اما آنچه که درباره نوشته من اهمیت دارد این است که منیع آن براساس یک ماجراجویانه است.

او در نوشته‌های خیلی زیاد درباره رسانه‌های جمعی و نوع اخبار می‌گوید، زیرا؛ «اخبار به نوعی بر همه چیز تسلط دارند. از سوی دیگر منبع اولیه هر آدمی برای کسب اطلاعات همین اخبار رسانه‌های است. چه قبول گنیم چه نکنیم، اخبار رسانه کارگرد فراوانی برای جامعه دارد. البته شما می‌توانید در این باره بحث کنید که چنین است یا نیست.»

کراپتون اذعان می‌کند که اطمینان چندانی به اخبار رسانه‌ها ندارد. به اعتقاد او بسیاری از اخبار نتیجه شایعاتی است که از این سو و آن سو پخش می‌شود؛ «در حقیقت، ما مدت زمان طولانی است که با شایعات سردرگری‌بافیم. مطمئناً من می‌توانم این نکته را بگویم که بازار شایعات مثل سوپرمارکتی است که هر خبری را در آن به قیمت روز می‌فروشد. بدون شک فاصله و تفاوت بسیار زیادی بین این نوع ژورنالیسم بازاری و آنچه که زمانی در نیویورک تایمز وجود داشت، وجود دارد. امروزه روز ادیگر کمتر خبری را می‌بینیم که واقعاً حکم یک خبر را داشته باشد.»